

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۷/۰۳

اسحق نگارگر

نمک پاشی بر زخم های مردم

بخش دري بی بی سی صحبتی دارد با طالبی بنام شاهین که از طالبان در مذاکرات شان با امریکا نیز نمایندگی میکند و گویا یکی از سربرآوردگان ایشان است. من این صحبت را شنیدم هرچند غالباً اینان از منطق زور و خودسری گز میکنند و انتظار دارند به خاطر اینکه آقایان در جهاد با اشغالگران امریکایی تپ و تلاش دارند مردم نیاید برای شان بگویند که بالای چشم شان ابروست و اما این صحبت آقای شاهین از دونه نظر جالب است:

نُخست موضوع اشغال افغانستان به وسیله امریکا دوم منطق بسیار عجیب این نماینده طالبان اگر بتوان آنرا منطق خواند زیرا که منطق برای خود تعریف علمی دارد و انواع گوناگون مغالطه های منطقی در آن علم دسته بندی شده است و اگر کسی به دانش منطق پرداخته باشد آن انواع مغالطه را می شناسد و این را هم میدانند که مغالطه استدلال را از حصار منطق بیرون می افکنند و بحث را به بی منطقی میکشاند. می پردازم به موضوع نخست یعنی اشغال افغانستان به وسیله امریکا:

پُرسش اساسی این است که چرا افغانستان به وسیله امریکا اشغال شد و بهانه این اشغال چه بود؟ و این بهانه را کی ها به دست امریکا دادند؟

حادثه یازدهم سپتمبر برای امریکا سخت غم انگیز بود این حادثه همراه با حادثه حمله تروریستی بر سفارت امریکا در تانزانیایا به سازمان القاعده نسبت داده شد و من کاری با این موضوع ندارم که القاعده در این حوادث دست داشت یا نداشت ولی میدانم که القاعده دست افتخار بر سینه کوفت و دست نداشتن در این حوادث راباقاطعیت رد نکرد. در رأس القاعده

أسامه بن لادن بود و او از سودان به افغانستان فرار کرده بود و امریکا میخواست که طالبان او را به امریکا تسلیم کنند. او تبعه عربستان سعودی بود و راه معقول و منطقی این بود که طالبان او را به دولت متبوعش عربستان سعودی می سپردند و دست امریکا را در گریبان سعودی می انداختند و بدین ترتیب افغانستان را از شر تجاوز امریکا در امان نگاه میداشتند و با آنکه علمای دین در افغانستان این تقاضا را از طالبان و رهبر شان مُلا عمر فقید کردند ولی طالبان گوش شنوا نداشتند و شد آنچه شد. بنابراین اگر در افغانستان یک رژیم فارغ از تقلب و زور به اراده بالفعل مردم افغانستان به وجود آمد و افغانستان صدمه های را که در نیم قرن گذشته از رژیم های سرزور و متکی بر سرنیزه کشیده است در محاکم بین المللی مطرح نمود طالبان نیز به خاطر مسؤولیت های خود در تخلفهای آشکار از حقوق فردی مردم و تحمیل جنگ بر افغانستان باید به آن محاکم ارجاع شوند و از آنچه در گذشته انجام داده اند از خود دفاع نمایند. آنان در کشاندن اشغال افغانستان مسؤولیت دارند. از سوی دیگر اشغال نظامی با دست نشاندگی و حالات خاص دیگر فرق دارد. به طور مثال رژیم سعودی بدون شک دست نشاندۀ امریکاست و این رژیم برای امنیت خود حضور سربازان امریکا را در کشور خود پذیرفته است ولی تحت اشغال امریکا نیست یا جرمنی پس از شکست در جنگ عمومی دوم مجبور شد حضور سربازان امریکا را بپذیرد اما جرمنی نه تحت اشغال است و نه دست نشاندۀ افغانستان اگر زیر اشغال رفت دلبش حضور اکثریت گروه های تروریستی و در صدر جدول القاعده در افغانستان بود و امریکا و ناتو مجبور بودند ریشه آنها را از توره بوره بیرون آرند. این اشغال را میتوان از راه مذاکره پایان داد ولی همین حالا در بسیاری از کشورهای جهان سربازان امریکا حضور دارند و اما مشکل طالبان این است که حق انتخاب مردم را سلب میکنند چنانکه

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنیت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولی

در گذشته سلب کرده بودند و خود هم ناقضانِ حقوق بشر بوده اند ولی مردم نباید فدای اشغال امریکا و حمله های انتحاری طالبان شوند.

و اما ضعف منطق نماینده طالبان نیز در خور یادآوری است. این سخنگوی طالبان در پاسخ مصاحبه کننده بی بی سی میگوید: «اینگونه حملات در دیگر ولایات افغانستان نیز رخ میدهد چنانکه چند وقت پیش در وردک رخ داد!» میگویند دو غلطی یک حالتِ دُرُست ایجاد نمیکند و بایک اشتباه از اشتباه دیگر نمیتوان دفاع کرد و این همان موضوع است که در جنگِ فیلان پای فُج بیچاره می شکند. پاسخ مردم برای هردو طرفِ جنگ ساده است و آن اینکه «نه گل بماند نه کدو خاک بر سر هردو» برای ما چه فرق میکند که فرزندان ما را کدام طرفِ جنگ می کُشد؟ آری مردم میگویند: دست از این جنگِ لعنتی بردارید و ما را به حال خودمان بگذارید. خیر است که خیرتان برای مانمیرسد اما شرتان را از مادفع کنید. جالب است

که هردو طرفِ جنگ تکرار می کنند: « ما هیئت گماشته ایم و تحقیق می کنیم و متخلفان را مجازات میکنیم» و نیم قرن شد که دولتهای زورگو برای مردم همین گفته را تکرار کرده اند اما کور شویم اگر مجازات یکی را درگشتن این همه بی گناه دیده باشیم.

فاعتبروا یا اولی الابصار ننگارگر دوم جولای ۲۰۱۹ برمنگهم